

Orquestra
simfònica
del Vallès

LA *CINQUENA* TXAIKOVSKI

23 — 24

LA CINQUEVA | TXAIKOVSKI

1a PART Augusta Holmès (1847–1903)
La nuit et l'amour

Gustav Mahler (1860–1911)

Lieder eines fahrenden Gesellen

Ging heut'morgen übers Feld

Ich hab' ein glühend Messer

Das Knaben Wunderhorn

Rheinlegendchen

Des Antonius von Padua Fischpredigt

Revelge

Rückert Lieder

Ich bin der Welt abhanden gekommen

2a PART Piotr Ílitx Txaikovski (1840–1893)
Simfonia núm. 5, en Mi menor, op. 64

I. Andante

II. Andante cantabile, con alcuna licenza

III. Valse. Allegro moderato

IV. Finale. Andante maestoso

Carles Pachón_baríton (Barcelona)

Ferran Albrich_baríton (Terrassa)

Orquestra Simfònica del Vallès

Noemí Pasquina_directora assistent

Xavier Puig_director

Durada aproximada: 100 minuts

La nuit et l'amour és un interludi intensament evocador, el lirisme del qual es desenvolupa *in crescendo* des de l'enunciació de la melodia pels violoncels. Procedeix de l'"oda simfònica" que Augusta Holmès (1847–1903) va titular *Ludus pro patria*, inspirada en un quadre homònim del pintor simbolista Pierre Puvis de Chavannes, actualment al Museu Metropolità de Nova York. Concebuda per a cor i orquestra, l'obra va ser estrenada el 4 de març de 1888 per la Société des Concerts du Conservatoire de Paris. Encara que Holmès va viure moltes dificultats per rebre una educació musical a l'altura de les seves capacitats, i va haver d'emprar el pseudònim masculí d'*Hermann Zenta* en les primeres obres que va compondre, va acabar freqüentant el cercle de César Franck i rebent encàrrecs oficials de gran envergadura, com ara l'*Ode triomphale en l'honneur du centenaire de 1789*, estrenada en ocasió de l'Exposició Universal, i que requeria més de mil músics, entre orquestra i cor.

Gustav Mahler ha estat reconegut, sobretot, per la producció simfònica, però la seva relació amb la música per a veu va ser sempre fructífera, atès que coneixia de primera mà —des de l'època com a director a l'Òpera de Viena— la versatilitat de l'instrument més pròxim a l'ésser humà, amb tot el seu potencial de sublimar inquietuds i passions. Mahler va desenvolupar, amb la música per a veu, una narrativa arrelada eventualment a la seva pròpia biografia, que de fet es retroalimenta en diverses simfonies. És el cas de les *Lieder eines fahrenden Gesellen* ('Cançons del company errant'), subtext de la *Primera simfonia*, que traslladen les desventures amoroses d'un caminant errabund en cançons com "Ging heut'morgen übers Feld" ('Aquest matí caminava pel camp') o en la dramàtica "Ich hab' ein glühend

Messer" ('Tinc un ganivet de fulla lluent'). Contrasta el tarannà d'aquest cicle amb la tendència humorística, que Mahler va introduir a consciència, d'alguns temes de *Des Knaben Wunderhorn* ('El corn màgic de la joventut'). És el cas de "Revelge" ('Toc de diana'), o també de "Des Antonius von Padua Fischpredigt" ('El sermó de Sant Antoni de Pàdua als peixos'), que reapareix —sense paraules, aquesta vegada— a l'*scherzo* de la *Segona simfonia*, "Resurrecció". Entre totes les cançons de Mahler, però, sobresurt "Ich bin der Welt abhanden gekommen" ('Estic perdut per al món'), basada en un poema de Friedrich Rückert. Considerant-se mort per al món, el compositor trasllada una mena de confessió que sembla interpel·lar el silenci; i s'eleva, còmplice, amb la invocació d'una bellesa que no és terrenal: "Visc sol al meu cel, al meu amor, a la meua cançó".

Més de deu anys van passar entre la composició de la *Quarta simfonia* i l'estrena de la *Cinquena* de Txaikovski, que ell mateix va dirigir durant la gira per Europa, el 1888. Iniciada per un passatge contemplatiu, que convida a una mena de viatge interior, demostra la culminació del seu llenguatge simfònic, amb rampells d'expressivitat a càrrec dels metalls i una càrrega emocional explicitada inevitablement en cadascun dels quatre moviments, en què s'infiltra un motiu temàtic. De manera paradigmàtica, s'esplaia en l'*Andante cantabile, con alcuna licenza*, que passa per diferents episodis fins al retorn al tempo inicial, aprofundint en el caràcter cíclic que ja havia assajat en la simfonia anterior. Després d'un vals de factura amable, però d'una lleugeresa ja escassament creïble, el registre marcial es retroba al Finale, a través de la continguda declamació del tema que el compositor va voler vincular a la noció de "providència", i que esclatarà indissimuladament triomfal.

Gustav Mahler (1860–1911)

Traducció de Xavier Puig

Ging heut morgen übers Feld

Ging heut morgen übers Feld,
Tau noch auf den Gräsern hing;
Sprach zu mir der lust'ge Fink:
"Ei du! Gelt? Guten Morgen! Ei gelt?
Du! Wird's nicht eine schöne Welt?
Zink! Zink! Schön und flink!
Wie mir doch die Welt gefällt!"
Auch die Glockenblum' am Feld
Hat mir lustig, guter Ding',
Mit den Glöckchen, klinge, kling,
Ihren Morgengruß geschellt:
"Wird's nicht eine schöne Welt?
Kling, kling! Schönes Ding!
Wie mir doch die Welt gefällt! Heia!"
Und da fing im Sonnenschein
Gleich die Welt zu funkeln an;
Alles Ton und Farbe gewann
Im Sonnenschein!
Blum' und Vogel, groß und klein!
"Guten Tag, ist's nicht eine schöne Welt?
Ei du, gelt? Schöne Welt?"
Nun fängt auch mein Glück wohl an?
Nein, nein, das ich mein',
Mir nimmer blühen kann!

Anava avui al matí pels camps

Anava avui al matí pels camps,
Encara la rosada penjava de l'herba,
I em digué el pinçà eixerit:
"Ei tu, valent! Bon dia! Ei, valent!
No és aquest un món bonic?
Gralla! Gralla! Bella i lleugera!
Doncs com m'agrada aquest món!
També la flor de campaneta del camp
Em diverteix, amb bon humor,
Repicant les campanes, cling-clong!
Dringa el seu "Bon dia" matinal:
No és aquest un món bonic?
Cling-clong, bella cosa!
I com m'agrada aquest món! Oidà!
I allà, amb la llum del sol,
El món comença a brillar,
Tot guanya color i so
Amb els raig del sol!
Flors i ocells, grans i petits!
"Bon dia! No és aquest un món preciós?
Ei, tu, valent! Un món bell!"
Potser jo també recobraré l'alegria?
No, no, això que jo vull dir
Mai, mai podrà florir!

Ich hab' ein glühend Messer,

Ich hab' ein glühend Messer,
Ein Messer in meiner Brust,
O weh! Das schneid't so tief
In jede Freud' und jede Lust.
Ach, was ist das für ein böser Gast!
Nimmer hält er Ruh', nimmer hält er Rast,
Nicht bei Tag, noch bei Nacht, wenn ich schlief.
O Weh!
Wenn ich in dem Himmel seh',
Seh' ich zwei blaue Augen stehn. O Weh!
Wenn ich im gelben Felde geh',
Seh' ich von fern das blonde Haar
Im Winde wehn. O Weh!
Wenn ich aus dem Traum auffahr'
Und höre klingen ihr silbern' Lachen,
O Weh!
Ich wollt', ich läg auf der schwarzen Bahr',
Könnt' nimmer die Augen aufmachen!

Tinc un ganivet ardent,

Tinc un ganivet ardent,
En el meu pit,
Oh, quin mal! Talla molt profundament
Qualsevol alegria i il·lusió.
Ah, que és d'un mal hoste!
Mai deixa tranquil, mai dona descans,
Ni de dia ni de nit, quan dormo.
Oh, quin mal!
Quan miro al cel
hi veig dos ulls blaus. Oh, quin dolor!
Quan vaig als camps daurats,
Veig de lluny els teus cabells rossos
Onejant al vent! Oh, quin dolor!
Si surto del somni
I sento sonar la seva riolla platejada...
Oh, dolor!
Voldria jeure en un negre fèretre
D'on mai més pogués obrir els ulls!

Rheinlegendchen

Rheinlegendchen

Bald gras ich am Neckar, bald gras ich am Rhein;
Bald hab' ich ein Schätzel, bald bin ich allein!
Was hilft mir das Grasen, wenn d'Sichel nicht
schneid't!
Was hilft mir ein Schätzel, wenn's bei mir nicht bleibt.

So soll ich denn grasen am Neckar, am Rhein,
So werf ich mein goldenes Ringlein hinein.
Es fließet im Neckar und fließet im Rhein,
Soll schwimmen hinunter ins Meer tief hinein.

Und schwimmt es, das Ringlein, so frißt es ein Fisch!
Das Fischlein tät kommen auf's König sein Tisch!
Der König tät fragen, wem's Ringlein sollt sein?
Da tät mein Schatz sagen: das Ringlein g'hört mein.

Mein Schätzlein tät springen bergauf und bergein,
Tät mir wiederum bringen das Goldringlein mein!
Kannst grasen am Neckar, kannst grasen am Rhein,
Wirf du mir nur immer dein Ringlein hinein!

La llegenda del Rin

La llegenda del Rin

Tan aviat sego en el Neckar com al Rin,
Tan aviat tinc un tresor comestic sol!
De què em serveix segar si la falç no talla?
De què em serveix un tresor si no es queda
amb mi?

Tot i així, he de segar vora el Neckar, al Rin,
I hi llençaré el meu anell daurat.
Correrà en el Neckar, correrà en el Rin,
Deurà nedar avall fins les profunditats del mar

I així, nedant, l'anell serà cruspit per un peix!
El peix arribarà a la taula del rei,
El rei preguntarà: de qui deu ser aquest anell?
Llavors el meu tresor dirà: l'anell és meu.

El meu tresor saltarà muntanya amunt i avall,
I em tornarà altre cop el meu anell d'or.
Pots segar vora el Neckar, pots segar vora el Rin,
però tira'm sempre el teu anell a dins!

Des Antonius von Padua Fischpredigt

Antonius zur Predigt
Die Kirche findt ledig.
Er geht zu den Flüssen
und predigt den Fischen;
Sie schlagen mit den Schwänzen,
Im Sonnenschein glänzen.

Die Karpfen mit Rogen
Sind allhier gezogen,
Haben d'Mäuler aufrissen,
Sich Zuhörens beflissen;
Kein Predigt niemalen
Den Fischen so g'fallen.

Spitzgoschete Hechte,
Die immerzu fechten,
Sind eilend herschwommen,
Zu hören den Frommen;

Auch jene Phantasten,
Die immerzu fasten;
Die Stockfisch ich meine,
Zur Predigt erscheinen;
Kein Predigt niemalen
Den Stockfisch so g'fallen.

Gut Aale und Hausen,
Die vornehme schmausen,
Die selbst sich bequemen,
Die Predigt vernehmen:

Auch Krebse, Schildkroten,
Sonst langsame Boten,
Steigen eilig vom Grund,
Zu hören diesen Mund:
Kein Predigt niemalen
den Krebsen so g'fallen.

Fisch große, Fisch kleine,
Vornehm und gemeine,
Erheben die Köpfe
Wie verständge Geschöpfe:
Auf Gottes Begehren
Die Predigt anhören.

Die Predigt geendet,
Ein jeder sich wendet,
Die Hechte bleiben Diebe,
Die Aale viel lieben.

Die Predigt hat g'fallen.
Sie bleiben wie alle.
Die Krebs gehn zurücke,
Die Stockfisch bleiben dicke,
Die Karpfen viel fressen,
die Predigt vergessen.

Die Predigt hat g'fallen.
Sie bleiben wie alle.

L'Antoni va a predicar

El sermó de Sant Antoni de Pàdua als peixos

I troba l'església buida.
Lavors va cap al riu
I predica als peixos.
Els piquen amb les cues,
Brillant amb la llum del sol.

Les carpes amb ous
han vingut totes cap aquí,
obren les boques
com oients aplicats.
Mai cap sermó
Havia agradat tant als peixos.

Lluços de boca punxeguda,
Sempre lluitadors,
Han nedat de pressa
Per escoltar el Sant.

També aquells somiatruites
Que sempre dejunen;
Els bacallans, vull dir,
Apareixen pel sermó.
Mai cap sermó
Havia agradat tant als bacallans.

Magnífiques anguiles i esturions,
Que mengen exquisit banquet,
S'acomoden ells mateixos
Per escoltar el sermó.

També crancs i tortugues,
Normalment lents missatgers,
Pugen ràpid del fons
Per escoltar aquesta retòrica:
Mai cap sermó
Havia agradat tant als crancs.

Peixos grans i petits,
Elegants i vulgars
Aixequen el cap
Com criatures pensants.
Per desig de Déu
Escolten el sermó.

El sermó ha acabat.
Cadascú gira cua.
Els lluços segueixen sent lladres,
les anguiles, voraces.

El sermó ha agradat
Però tots segueixen igual
Els crancs caminen enrere,
Els bacallans segueixen grassos,
Les carpes s'atipen...
Han oblidat el sermó.

El sermó ha agradat,
Però tots segueixen igual.

Revelge

Revelge
Des Morgens zwischen drein und vieren,
Da müssen wir Soldaten marschieren
Das Gäßlein auf und ab;
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Mein Schätzel sieht herab.

"Ach Bruder jetzt bin ich geschossen,
Die Kugel hat mich schwer getroffen,
Trag mich in mein Quartier,
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Es ist nicht weit von hier."

"Ach Bruder, ich kann dich nicht tragen,
Die Feinde haben uns geschlagen,
Helf dir der liebe Gott;
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Ich muß marschieren bis in Tod."

"Ach, Brüder! ihr geht ja an mir vorüber,
Als wär's mit mir vorbei,
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Ihr tretet mir zu nah.

Ich muß wohl meine Trommel rühren,
Sonst werde ich mich verlieren;
Die Brüder dick gesät,
Sie liegen wie gemäht."

Er schlägt die Trommel auf und nieder,
Er wecket seine stillen Brüder,
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Sie schlagen ihren Feind,
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Ein Schrecken schlägt den Feind.

Er schlägt die Trommel auf und nieder,
Da sind sie vor dem Nachtquartier schon wieder,
Tralali, Tralalei, Tralalera,
Ins Gäßlein hell hinaus,
Sie ziehn vor Schätzleins Haus,
Tralali, Tralalei, Tralalera.

Des Morgen stehen da die Gebeine
In Reih und Glied sie stehn wie Leichensteine,
Die Trommel steht voran,
Daß sie ihn sehen kann,
Tralali, Tralalei, Tralalera.

Toc de diana

Tot de diana
De matinada, entre tres i quatre,
Els soldats hem de marxar
Carreró amunt i avall,
Tralarí-tralarà
El meu tresor em mira avall.

"Ai germà, avui m'han disparat!
La bala m'ha ferit greument,
Carrega'm fins la caserna,
Tralarí-tralarà
Que no és lluny d'aquí."

"Ai, germà, jo no puc carregar-te.
L'enemic ens ha colpejat!
Que t'ajudi el Déu estimat,
Tralarí-tralarà
Que jo he de marxar fins a la mort."

"Ai, germà, vosaltres em doneu per acabat,
quan passeu pel meu costat.
Tralarí-tralarà
Em trepitgeu massa prop.

He de fer redoblar el meu tambor,
Sinó estaré perdut.
Els camarades, tots escampats,
Jeuen com abatuts."

Repica el tambor amunt i avall,
I desperta els camarades silenciosos.
Tralarí-tralarà
Ells colpegen l'enemic.
Tralarí-tralarà
Un terror envaeix l'enemic!

Repica el tambor amunt i avall.
Ja són de nou davant la caserna nocturna.
Tralarí-tralarà,
En el carreró, a fora il·luminat,
Caminen davant la casa del seu tresor,
Tralarí-tralarà.

De matinada, només queden allà ossos
En fila i membres com làpides.
El tambor va davant
I així ella pot veure'l.
Tralarí-tralarà.

Ich bin der Welt abhanden gekommen

Ich bin der Welt abhanden gekommen
Mit der ich sonst viele Zeit verdorben,
Sie hat so lange nichts von mir vernommen,
Sie mag wohl glauben, ich sei gestorben!

Es ist mir auch gar nichts daran gelegen,
Ob sie mich für gestorben hält,
Ich kann auch gar nichts sagen dagegen,
Denn wirklich bin ich gestorben der Welt.

Ich bin gestorben dem Weltgetümmel,
Und ruh' in einem stillen Gebiet!
Ich leb' allein in meinem Himmel,
In meinem Lieben, in meinem Lied!

He abandonat el món

He abandonat el món
En el qual he malgastat tant de temps.
Fa tant que no es parla de mi
Que bé podria creure que sóc mort!

I em preocupa ben poc
Si em creuen mort.
Tampoc puc dir-hi res en contra,
Doncs realment he mort per al món.

He mort per al món bulliciós,
I reposo en un lloc tranquil.
Visc sol en el meu cel,
En el meu amor, en la meva cançó.

Trost im Unglück Husar

Trost im Unglück
Husar
Wohlan! Die Zeit ist kommen!
Mein Pferd, das muß gesattelt sein!
Ich hab' mir's vorgenommen,
geritten muß es sein!

Geh' du nur hin!
Ich hab' mein Teil!
Ich lieb' dich nur aus Narreteil!
Ohn' dich kann ich wohl leben, ja leben!
Ohn' dich kann ich wohl sein!

So setz' ich mich auf's Pferdchen,
und trink' ein Gläschen kühlen Wein,
und schwör's bei meinem Bärtchen:
dir ewig treu zu sein!

Consol en l'infortuni Hússar

Consol en l'infortuni
Hússar
Visca! L'hora ha arribat!
El meu cavall està ensellat!
M'he decidit,
He de cavalcar!

Marxo d'aquí!
Faré el què em vingui de gust!
T'estimo només com una ximpleria...
Sense tu bé puc viure!
Sense tu bé puc existir!

Així que munto el meu cavall
I bec un vaset de vi fred,
I juro per la meva barbeta
Que et seré fidel eternament!

Mädchen

Mädchen
Du glaubst, du bist der Schönste
wohl auf der ganzen weiten Welt,
und auch der Angenehmste!
Ist aber weit, weit gefehlt!

In meines Vaters Garten
wächst eine Blume drin:
so lang' will ich noch warten,
bis die noch größer ist.

Und geh' du nur hin!
Ich hab' mein Teil!
Ich lieb' dich nur aus Narreteil!
Ohn' dich kann ich wohl leben,
ohn' dich kann ich wohl sein!

Beide
Du glaubst, ich werd' dich nehmen!
Das hab' ich lang' noch nicht im Sinn!
Ich muß mich deiner schämen,
wenn ich in Gesellschaft bin!

Beide

Beide
Du glaubst, ich werd' dich nehmen!
Das hab' ich lang' noch nicht im Sinn!
Ich muß mich deiner schämen,
wenn ich in Gesellschaft bin!

Noia

Noia
Tu et creus el més bell
En tot l'ample món
I també el més encantador!
Però estàs ben equivocat!

En el jardí del meu pare
Hi creix una flor:
Fa molt temps que espero
Que es faci encara més gran.

I doncs, ves-te'n!
Jo faig el què em vingui de gust!
T'estimo només com una ximpleria!
Sense tu bé puc viure!
Sense tu bé puc existir!

Ambdós
Tu creus que et prendré...
Això fa temps que no ho tinc al cap!
M'he d'averkonyir de tu
Quan estic en societat!

Ambdós

Ambdós
Tu creus que et prendré...
Això fa temps que no ho tinc al cap!
M'he d'averkonyir de tu
Quan estic en societat!

CARLES PACHÓN

BARÍTON

Nascut a Navàs, va iniciar els seus estudis de cant amb el mestre Jorge Sirena, després de formar-se a l'escola municipal de música de Navàs - Mestre Josep Maria Castella. Va enriquir la seva formació amb participacions en corals com la Polifònica de PuigReig, el Cor de Farmàcia de la Universitat de Barcelona i el cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell.

Destacat en concursos internacionals com el Concurs Neue Stimmen a Gütersloh, Alemanya (2022) i el Concurs Internacional de Cant Tenor Viñas a Barcelona (2017), entre altres. Reconegut com a Jove Promesa 2018 per la revista Òpera Actual. Va formar part de programes d'alt nivell com l'Accademia Rossiniana Alberto Zedda a Pesaro i va participar en

el programa de joves artistes de la Staatsoper Unter den Linden de Berlín.

Ha cantat en teatres de renom internacional com el Gran Teatre del Liceu, el Teatro Real de Madrid, el Palau de les Arts de València, i a nombrosos altres, incloent teatres a Berlín i Pesaro. El seu repertori inclou rols com el Conte Almaviva, Don Giovanni, Papageno, entre d'altres, amb una predilecció per les òperes de Rossini.

A més de les òperes, ha participat en concerts simfònics i oratoris i ha explorat noves formes de presentació d'òpera per a un públic nou, com en espectacles immersius i col·laboracions amb actors com Joan Pera i Roger Pera.

FERRAN ALBRICH

BARÍTON

Inicia els seus estudis musicals com a violoncel·lista i es gradua a la Hochschule für Musik Detmold (Alemanya) després de formar-se amb Eulàlia Subirà, Lluís Claret, María de Macedo i Xenia Jankovic. En aquesta disciplina artística ha estat distingit amb premis internacionals, com la Beca Pau Casals. L'any 2013 és acceptat a la mateixa universitat per començar els seus estudis de cant i posteriorment es gradua suma cum laude al Conservatori del Liceu de Barcelona sota el mestratge de Dolors Aldea. Ha rebut classes magistrals de Dalton Baldwin, Matthias Goerne, Thomas Hampson, Wolfgang Rieger i Furio Zanasi.

Ha estat guardonat en diferents concursos de cant. A partir de la seva participació al

Concurs Primer Palau (2019) i, en especial, al programa Lied the future de la Schubertiada de Völklingen inicia una carrera com a artista líric que ja li ha reportat molt reconeixement.

Ha interpretat una àmplia gamma d'obres, des de oratoris de Bach i Handel fins a simfonies de Beethoven i requiems de Mozart, Brahms i Fauré. En el camp del lied, ha abordat peces de Mahler i Ravel, així com també ha destacat en l'òpera, amb interpretacions com Il combattimento di Tancredi e Clorinda de Monteverdi. A més, ha destacat en el repertori liderístic alemany i de la melodia francesa, incloent-hi estrenes de compositors catalans com Brotons, Guinovart i Domènech.

XAVIER PUIG

DIRECTOR

Nascut el 1973 i natural de Cervera (Lleida), comença els estudis musicals amb el piano i el violí al Conservatori Municipal d'aquesta ciutat, per ampliar-los posteriorment al Conservatori Professional de Badalona, on obté el títol superior de Professor d'Harmonia, Contrapunt i Composició, sota el mestratge de M. A. Hurtado, M. Roger, B. Casablanca i J. Soler. Paral·lelament, s'inicia en la direcció coral en els Cursos Internacionals de Direcció Coral de Lleida, en els quals estudia amb els mestres J. Prats, J. Duijck, L. Heltay i J. Casas. Rep també lliçons magistrals dels professors E. Ericsoni i P. Cao. El 1999 és admès a la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena, on cursa els estudis de direcció musical, sota el mestratge de L. Hager, Y. Yuassa, G. Theuring i H. Arman, entre d'altres. El juliol del 2003 guanya el concurs per a la plaça de director assistent de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), càrrec que exerceix fins al juliol del 2005. Actualment, dirigeix la Murtra Ensemble i és director titular de l'Orquestra Simfònica del Vallès (des del setembre del 2018) i del Cor de Cambra de l'Auditori Enric Granados de Lleida (des del 2002). Ha estat director convidat d'orquestrades nacionals i internacionals com l'Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra i Cor de RTVE, l'Orquestra Pablo Sarasate, la Jove Orquestra Nacional d'Espanya, l'Orquestra de Cambra d'Andorra, l'Orquestra Barroca Catalana i l'Ensemble Kaleidoscop der Nationen de Viena, entre d'altres.

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

Va néixer el 1987 en el si de l'Associació d'Amics de l'Òpera de Sabadell i molt aviat s'estructurà com una societat anònima laboral, en què els treballadors en són alhora els propietaris. La seva activitat se centra al Palau de la Música Catalana, amb el cicle de concerts Simfònics al Palau i Nadal al Palau i a la ciutat de Sabadell, amb una temporada pròpia. És membre fundador de la Fundació Òpera a Catalunya i acompanya el

circuit Òpera a Catalunya. N'han estat directors titulars Albert Argudo, Jordi Mora, Salvador Brotons, Edmon Colomer, David Giménez Carreras, Rubén Gimeno i James Ross. Des del setembre del 2018 ho és Xavier Puig. Ha rebut el Premi Nacional de Música 1992, atorgat per la Generalitat de Catalunya, i la Medalla d'Honor 2012 de la ciutat de Sabadell.

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig
Responsable de programació: Jordi Cos
Concertino: Marta Cardona
Concertino associat: Javier Mateos

Violins Irs: María González*, Canòlich Prats**, Aina Filella, Jose D. Fuenmayor, Irina Galstian, Joaquim Giménez, Ioan Haffner, Scarlett Martínez, Narcís Palomera, Ruslana Popa i Elitsa P. Yancheva / **Violins 2ns:** Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Dasio Castro, Javier González, Àngels Lopez, Mireia Montiel, Pamela Muñoz, Carles Planas, Laia Pujolassos, Inés Sanchís i Óscar Vilapriñó / **Violes:** Miquel Córdoba*, Javier García**, Lynn Barton, Josep Bosch, Lluís Cabal, Jordi Cos, Daniel Picon, Ricardo Pineda, Laura del Pozo i Carla Rica / **Violoncels:** Romain Boyer*, Adrià Cano**, Montserrat Biosca, Joan Esplugas, Yan Ligeró, Eva Otero, Joan Palet i Sandrine Robillard / **Contrabaixos:** Joan Collell*, Joan Joan Cantallops**, Roger Azcona, Iu Boixader, Manel Ortega i Mònica Serra / **Flautes:** Isabel Moreno*, Elisabet Franch** i Pol Abellan / **Oboès:** Óscar Diago*, Núria Moreno** i Jana Ginestà / **Clarinet:** Toni Galán*, Jose Maria Martínez** i Queralt Planas / **Fagots:** Pau Solà*, Sara Carbonare** i Antonio Abad / **Trompes:** Carles Lizondo*, Sergi Chofre**, Artur Jorge i Laureà Vicedo / **Trompetes:** Inigo Ocon*, Alexandre Baiget** i Javier Rodríguez / **Trombons:** Paco Palasi*, Sergi Alonso** i Manuel Gómez / **Tuba:** Joan Bautista Domènech / **Timpani:** Marc Cabero* / **Percussions:** Francisco José Sanchez*, Daniel Artacho, Martí Cònsul i Daniel Munarriz / **Arpa:** Carme Ubach*

EQUIP DE GESTIÓ

Oscar Lanuza *Gerent* | Núria Sales *Direcció Financera* | Martina Ribalta *Desenvolupament estratègic* | Blanca de Carreras *Cap de Comunicació* | Carmina Martínez *Direcció Tècnica* | David Santamaria *Àrea tècnica i projectes* | Agustina Rico *Gestió laboral i RRHH* | Irina Galstian *Arxiu musical* | Joaquim Giménez *Encarregat d'orquestra* | Nil Sarró *Regidor d'orquestra* | Agnès Hernández *Comptabilitat* | Maite Sabaleta *Comunicació* | Cristina López *Secretària*

LA CINQUENA TXAIKOVSKI

ACTUACIONS A:

BARCELONA

Palau de la Música Catalana

Dissabte 25 maig 2024 | 18.30 h

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

TERRASSA

Factoria Cultural de Terrassa

Divendres 24 maig | 20 h

ti LaFACT

SIMFÒNICS AL PALAU 2024_2025

Abona't

Entrades individuals, packs a mida i abonaments.
Ja a la venda a partir de 20 €

Més informació:
Telèfon: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat | www.osvalles.com

Orquestra simfònica del Vallès

Patrocinadors i col·laboradors
principals de l'OSV

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació
Barcelona

Diputació de Girona

Ajuntament
de Sabadell

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia
100
ANYS
Connectant
moments

Col·laboradors de l'OSV

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

BENVIC

Mitjà oficial

LA VANGUARDIA

Finançat per

Unió Europea
Fons Europeu
Next Generation

R Plan de Recuperación,
Transformación
y Resiliencia

Next Generation
Catalunya

Generalitat
de Catalunya

www.osvalles.com

